

Tilburg University

De Britsche valuta-restrictie

Kaag, H.A.

Published in:
Maandschrift Economie

Publication date:
1939

Document Version
Publisher's PDF, also known as Version of record

[Link to publication in Tilburg University Research Portal](#)

Citation for published version (APA):
Kaag, H. A. (1939). De Britsche valuta-restrictie. *Maandschrift Economie*, 4(11-12), 595-596.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

De Britsche Valuta-RestRICTIE

Terwijl de Bank of Engeland bij het uitbreken van den oorlog in 1914 het disconto verhoogde tot 10%, heeft zij thans slechts met een bescheiden verhooging volstaan. Terwijl men in 1914 nog in de illusie leefde, dat dergelijke disconto-verhoogingen essentieel waren in de dagen van storingen in het economisch leven, heeft men thans terecht begrepen, dat excessieve verhoogingen eenerzijds de onrust slechts kunnen verhoogen en anderzijds onvoldoende effectief zijn om kapitaalverplaatsingen te voorkomen of kapitaal tot zich te trekken. Was dit reeds in 1914 het geval, thans zeker. Was toen, zooals Einzig het uitdrukte de opvatting nog populair, dat het lot van de menschheid en de loop van het heelal werden bepaald door veranderingen in den discontovoet, thans beseft men, dat deze veranderingen van geheel ondergeschikte beteekenis zijn. Nadat reeds voor eenige maanden een der deelen van het Britsche imperium tot een systeem van valuta-controle moest overgaan, heeft Engeland thans dezelfde stap genomen. In een oorlog als deze is het noodzakelijk de financiële hulpbronnen van het land te concentreeren en te voorkomen, dat Engelsch geld in het buitenland zijn toevlucht neemt of wordt gebruikt voor doeleinden, welke niet essentieel zijn voor de landsverdediging. Engeland heeft zoo in zekere mate het Duitsche voorbeeld gevolgd.

Daaruit volgt natuurlijk niet, dat beide systemen in hun werking precies gelijk zullen zijn, daarvoor is de situatie te verschillend. Terwijl het er in Duitschland, in eerste instantie althans, vooral op aankwam om onttrekking van vreemde gelden te voorkomen, is het hoofddoel van de Engelsche restrictie de eigen valuta reserves in tact te houden en zoo nuttig mogelijk aan te wenden. Tot nog toe heeft men dan ook de saldi van buitenlanders geheel buiten de regeling gelaten. In verband hiermede is de beschouwing interessant welke Einzig in betrekking tot buitenlandsche saldi en gouddepots in Engeland geeft in zijn boek, getiteld: „Economic problems of the next war”. Wij laten de betreffende beschouwing hieronder volgen:

„However, while it may be a matter of opinion whether or not the Government should impose restrictions on foreign

balances, it is beyond doubt that in fact no such restrictions will be imposed. I have reason to believe that the question has been discussed and that it has been decided not to interfere with foreign balances in time of war. It is safe to assume that, once the Government decided not to interfere with foreign balances in London, foreign gold deposits would also be left undisturbed. Anxiety in this respect is entirely unjustified. Possibly the monetary authorities may avail themselves of their right to call in British-owned gold in excess of 10.000 pound per holder, but it seems most unlikely that the Government will avail itself of its right to buy at 85 s. instead of the current market price. As for foreign-owned gold deposits, they will be left severely alone. It is indeed difficult to see what would be the point in seizing these gold deposits and paying the owners in free sterling. The chances are that most of the owners would resent this action and would transfer the sterling balance thus obtained, thereby increasing the pressure on sterling and compelling the Government, in order to support sterling, to part with the gold thus acquired. The calling-in of foreign gold deposits could only serve a useful purpose if payment were made in blocked sterling, which of course would be out of the question”.

Bij dit alles houde men echter in het oog, dat een devisenrestrictie in het algemeen de tendens heeft te worden verscherpt, vooral wanneer de moeilijkheden groter worden. Verder is het niet noodzakelijk, dat een devisenrestrictie gepaard gaat aan constante wisselkoers of zooals men het ook wel uit zou kunnen drukken, een constante omrekeningskoers. Weliswaar heeft men in het Deutsche systeem daaraan steeds vastgehouden, essentieel voor het stelsel als zoodanig is zulks echter niet. De veel verder strekkende vraag in deze is, of door de overgang van het klassieke land van den gouden standaard, later van de vrije valuta Engeland naar een systeem van devisenrestrictie ook op den duur niet een belangrijke verandering in een internationaal monetair systeem moet worden verwacht. Deze vraag hopen wij later nog eens uitvoerig onder de oogen te zien.

H.A.K.